

✓

1912

4472

En Hof-Intrige

Et effektivt og overordentlig
spændende Folkeskuespil om
fyrstelig Kærligheds
Kamp og Sejr

Hovedpersonerne.

Fyrst Balduin:

V. Psilander.

Elsa:

Gerd Egede Nissen.

Léonie:

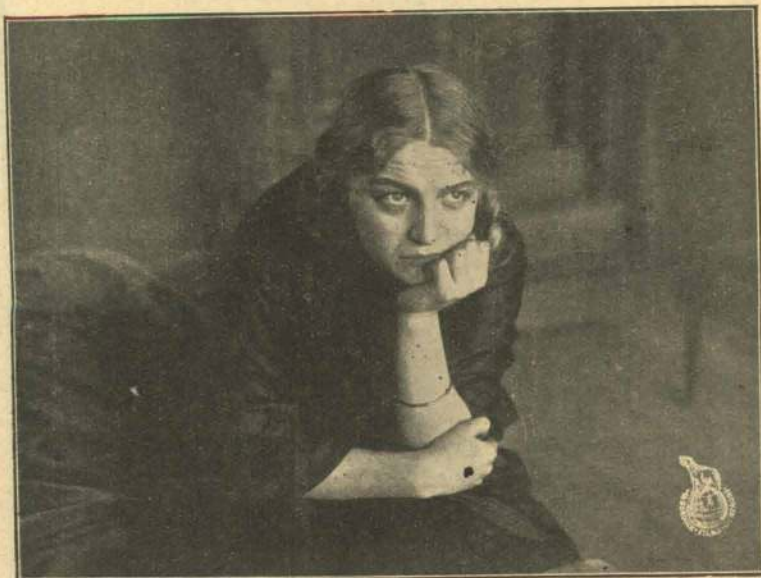
Ebba Thomsen.

Handlingen foregaar i Fyrstendømmet Waldenburg

Hr. V. Psilander som Fyrst Balduin.

Frk. Gerd Egede Nissen som Elsa.

Afdelinger.

1. En hemmelig Visit
2. Bud fra Hoffet
3. Fyrsten paa Dødslejet
4. Onkel og Neve
5. En Tilstaaelse
6. Grevinden paa Lur
7. En Intrige
8. Stakkels Elsa!
9. Den lydige Datter
10. En Afskedsvisit
11. „Men, det var jo Prins Balduin!“
12. „Hvor er Fyrstens Plejedatter?“
13. Grevindens List
14. Ministerens Raad
15. Frieriet
16. Elsa maa af Vejen
17. En køn Medhjælper
18. To Kumpaner
19. Prinsen venter
20. En Overraskelse
21. „Lad mig gaa!“

22. Belønningen udbetales
23. Et uventet Møde
24. „Følg efter hende!“
25. Ritmesterens Beretning
26. Prinsen paa Sporet
27. En Slyngelstreg
28. Bryllupsforberedelser
29. Elsa søger Prinsens Hjælp
30. En „Veninde“
31. Indespærret!
32. En Udvej
33. En farefuld Vandring
34. I Krypten
35. Mellem de Døde
36. Nær ved Maalet
37. Vielsen
38. En Aabenbaring
39. Grevindens Tilstaaelse
40. I Lykkens Havn

En Hof-Intrige.

Gamle Optiker Smiths Plejedatter Elsa er ved at ledsage sin Kæreste, Dr. Brinck, ud, uden at Plejefaderen ser det.

Ingen — ikke en Gang Elsa selv — aner, at Dr. Brinck ikke er nogen anden end selve Arveprins Balduin, en Nevø af den regerende Fyrste, Oswald den 2den.

Saa snart den unge Arveprins er kommen hjem til Slottet, kommer der Bud fra Hofmarskallen, at Prinsen ufortøvet maa begive sig til Fyrstens Sygeværrelse, da hans Onkel ligger for Døden.

Da Prinsen træder ind, er hele Hoffet med Grevinde Lentelsbach i Spidsen samlet omkring den gamle Fyrstes Dødsleje.

Fyrst Oswald vinker dem alle ud, og beder saa Balduin om at hente et Dokument i det gamle Chatol. Arveprinsen henter det og læser til sin store Forfærdelse, at hans Onkel har en uægte Datter, som Grevinde Lentelsbach har anbragt i Pleje for ham, og det er nu Fyrstens indstændige Bøn til sin Nevø, at han opsøger denne Datter og gifter sig med hende.

Da Balduin efter Læsningen vender sig mod Onklen for at forklare ham, at han elsker en anden, er den

gamle Fyrste død. Fortvivlet tilkalder han Hofpersonalet, og medens Prinsen knæler i Bøn ved Fyrstens Baare, ser Grevinde Lentelsbach sit Snit til at læse Fyrstens Brev, som Prinsen har ladet ligge paa Bordet. Øjeblikkelig styrter hun af Sted til sin Datter Léonie, der er forelsket i Prinsen, og fortæller hende, hvad hun har læst.

Grevinden har længe i Stilhed arbejdet paa den

Et lykkeligt Par

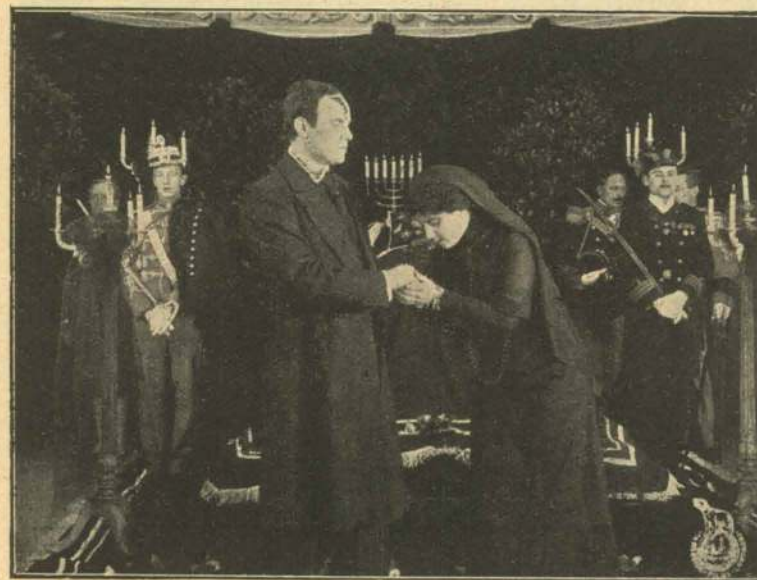
ærgerrige Plan at faa Léonie gift med Prinsen, og hun lægger nu Raad op med Datteren om, hvordan det under disse Forhold bedst lader sig gøre.

Først og fremmest gælder det jo om at faa Prinsen til at opgive Elsa, og i den Anledning henvender Grevinden sig til sin Broder, Baron Medgaard, en ret anløben Herre, om Assistance.

Imidlertid har Prins Balduin, der jo nu har overtaget Regeringen, henvendt sig til Grevinden for at

faa Oplysninger angaaende Fyrst Oswalds Datter, og Grevinden, der som sagt nødigt ser sine Planer krydsede, fortæller ham da, at hendes Datter Léonie i Virkeligheden er Fyrst Oswalds Datter, som hun selv har taget Pleje.

Den unge Fyrste bliver tung om Hjertet ved denne Meddelelse, men da han mener, at det er hans Pligt at opfylde sin Onkels Ønske, anholder han om Léonies

Castrum doloris

Haand og faar selvfølgelig Ja.

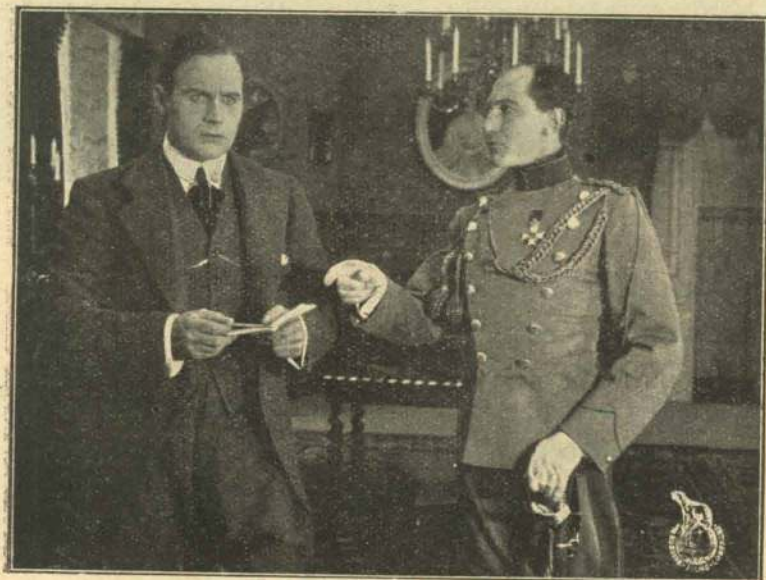
Det er en tung Gang for ham at gaa til Elsa og fortælle hende Sandheden, og da han ser hendes smukke, troskyldige Øjne, kan han ikke faa Tilstaelsen over sine Læber. I Stedet fortæller han den unge Pige, at han skal rejse for længere Tid.

Det unge Par tager nu en bevæget Afsked med hinanden, men netop som Fyrst Balduin gaar ud ad Døren, kommer gamle Smith ind, og forbavset ud-

Der lægges Raad op

bryder denne: „Men det var jo Fyrst Balduin!“ Grædende forstaar Elsa nu, at han er tabt for stedse for hende.

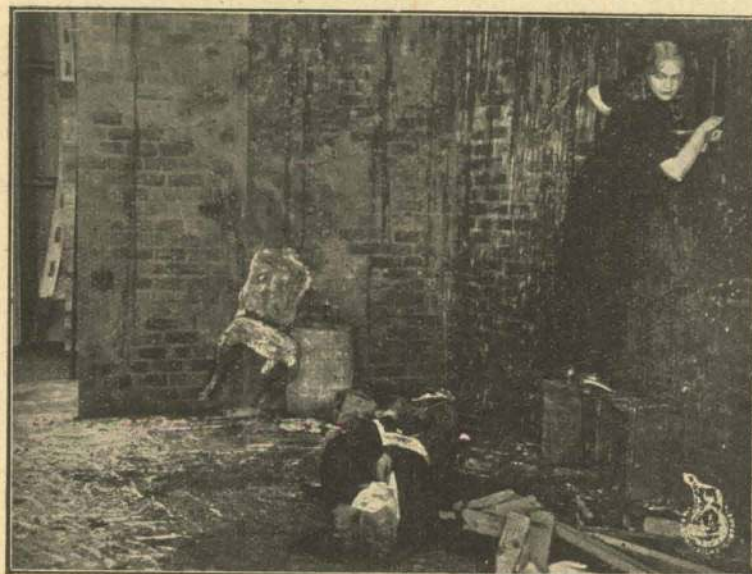

Adjutantens Beretning

Et frygteligt Fald

— — — En Dag overraskes Elsa, da en Herre, som ikke er nogen anden end Baron Medgaard,

En Udvej?

kommer ved Aftenstide og anmoder hende om at følge med til Fyrst Balduin med det samme.

Uden at ane Uraad følger hun med, men det viser sig snart, at Baron Medgaard, der ogsaa er forelsket i den unge Pige, har ført hende til et helt andet Sted end op paa Slottet, men da han ikke mener at kunne have hende i Fred her, fører han hende snart til et andet og bedre Pensionat.

Foran Kirkens Alter

Paa Vejen herhen møder hun den unge Fyrste og hans Adjutant, Ritmester Marner, til Hest, og da Fyrsten ser hende, giver han Ritmesteren Ordre til at følge efter hendes Bil og notere Adressen.

Ritmesteren parerer Ordre, og Dagen efter staar Fyrst Balduin hos Baronen for at faa en Forklaring, men da han kommer derhen, ser han Baronen med Armen om Halsen paa Elsa, og dybt bedrøvet trækker han sig tilbage.

—!— Dagen for Brylluppet mellem Fyrsten og Léonie er allerede fastsat. Den unge, ulykkelige Pige holdes stadig indespærret af Baronen. En Dag, da Baronen som sædvanlig plager hende med sine Kærligheds-erklæringer, samler hun Resten af sin Energi og støder Baronen saa hæftigt fra sig, at han et Øjeblik gaar fra Sans og Samling. Dette Øjeblik benytter Elsa til at flygte op paa Slottet.

Lykke!

Men hendes Forfølgere, Baron Medgaard og Grevinde Lentelsbach, indhenter hende i Slotsgaarden og bringer hende i Sikkerhed paa Slottet. Ogsaa herfra forsøger hun at flygte, men forvilder sig og kan ikke finde Vej i de mørke Værelser og Gange.

Baronen, der har opdaget hendes Forsvinden, følger efter hende, og angst flygter Elsa ned i Krypten og herfra videre ad stejle Trapper, indtil Baronen endelig finder hende. Men ved et ulykkeligt

Tilfælde styrter de begge gennem en Lem ned i en dyb Kælder.

Baronen ligger som livløs, hvorimod Elsa fortsætter sin møjsommelige Vandring gennem Kældere og Gange, indtil hun gennem en hemmelig Dør ganske pludselig kommer midt ind i Kirken, netop som Hofpræsten er ved at vie Fyrst Balduin til Léonie.

Af Sindsbevægelse styrter Grévinde Lentelsbach om, ramt af et Hjerteslag, men inden hun dør, faar hun dog Tid til at bekende, at Elsa er Fyrst Oswalds Datter, og at hun kun har spundet den hele Intrige for at faa Léonie gift med Fyrst Balduin. Léonie jages saa bort med Skam og Skændsel, medens Fyrsten lykkelig slutter Elsa i sine Arme.

Nu vil han med Glæde opfylde sin Onkels Ønske om at ægte hans Datter.

Optaget af
Nordisk Films Co.
Kjøbenhavn

Optaget af
Nordisk Films Co.
№56

Imidlertid har Prins Balduin, der jo nu har overtaget Regeringen, henvendt sig til Grevinden for at faa Oplysninger angaaende Fyrst Oswalds Datter, og Grevinden, der som sagt nødigt ser sine Planer krydsede, fortæller ham da, at hendes Datter i Virkeligheden er Fyrst Oswalds Datter, som hun selv har taget i Pleje. Prinsen forfærdes over denne Meddelelse, men da han mener, det er hans Pligt at opfylde sin Onkels Ønske, anholder han om Leonies Haand og faar selvfølgelig Ja. Det er en tung Gang for ham at gaa til Elsa og fortælle hende Sandheden, og da han ser hendes smukke troskyldige Øjne, kan han ikke faa det over sine Læber. I Stedet fortæller han, at han skal rejse for længere Tid. Bevæget tager hun Afsked med ham, men netop som han gaar ud af Døren, kommer gamle Smith ind, og forbavset udbryder denne: Men det var jo Prins Balduin. Grædende forstaar Elsa nu, at han er tabt for stedse for hende.

Men en Dag overraskes hun, da en Mand, som ikke er nogen anden end Baron Medgaard, kommer ved Aftentide og anmoder hende om at følge med til Prinsen med det samme. Uden at ane Uraad, følger hun med, men det viser sig snart, at Baron Medgaard, der ogsaa er forelsket i den unge Pige, har ført hende et helt andet Sted hen end paa Slottet, men da han ikke mener at kunne have hende i Fred her, fører han hende snart til et andet og bedre Pensionat. Paa Vejen herhen møder hun Prinsen og hans Adjutant Ritmester . . . Marner tilhest, og da Prinsen ser hende, giver han Ritmesteren Ordre til at følge efter hendes Bil og notere Adressen. Ritmesteren parerer Ordre, og Dagen efter stiller Prinsen hos Baronen for at faa en Forklaring, men da han kommer derhen ser han Baronen med Armen om Halsen paa Elsa, og dybt bedrøvet trækker han sig tilbage.

En Hof-Intrige.

Gamle Optiker Smiths Plejedatter Elsa er ved at ledsage sin Kæreste, Dr. Brinck, ud, uden at Plejefaderen ser det. Ingen - ikke engang Elsa selv - aner, at Dr. Brinck ikke er nogen anden end selve Arveprins Balduin, en Nevø af den regerende Fyrste, Oswald d. 2. Aldrig saasnart er Prinsen kommen hjem til sig selv, før der kommer Bud fra Hofmarskallen, at han uførtøvet maa komme op paa Slottet, da hans Onkel ligger for Døden.

Omkring den gamle Fyrstes Dødsleje er hele Hoffet med Grevinde Lentelsbach i Spidsen samlet, da Prinsen træder ind. Fyrst Oswald vinker dem alle ud, og beder saa Balduin om at hente et Dokument i det gamle Chatol. Balduin henter det og læser til sin store Forfærdelse, at hans Onkel har en uægte Datter, som Grevinde Lentelsbach har anbragt i Pleje for ham, og det er nu Fyrstens instændige Bøn til sin Nevø, at han opsøger denne Datter og gifter sig med hende. Da Balduin efter Læsningen vender sig mod Onklen for at forklare ham, at han elsker en anden, er Fyrst Oswald død. Fortvivlet tilkalder han Hofpersonalet, men medens Prinsen knæler i Bøn ved Fyrstens Baare, ser Grevinde Lentelsbach sit Snit til at læse Fyrstens Brev. Øjeblikkelig styrter hun afsted til sin Datter Leonie, der i Smug elsker Prinsen, og fortæller hende, hvad hun har læst. Grevinden, hvis ærgerrige Plan det er at faa Leonie gift med Prinsen, lægger nu Raad op med Datteren om, hvordan det under disse Forhold bedst lader sig gøre. Først og fremmest gælder det jo om at faa Prinsen til at opgive Elsa, og i den Anledning henvender Grevinden sig til sin Broder, Baron Medgaard, en ret anløben Herre om Assistance.

Dagen for Brylluppet mellem Prinsen og Leonie er fastsat. Ved et Tilfælde kommer Elsa samme Dag op paa Slottet, men forvilder sig og kan ikke finde Vej i de mørke Værelser og Gange. Baronnen, der har opdaget hendes Forsvinden, følger efter hende, og angst flygter Elsa ned i Krypten og herfra videre ad stejle Trapper, indtil Baronnen endelig finder hende, men ved et ulykkeligt Tilfælde styrter de begge gennem en Lem ned i en dyb Kælder. Baronnen ligger som livløs, hvorimod Elsa fortsætter sin møjsommelige Vandring gennem Kældere og Gange, indtil hun gennem en hemmelig Dør ganske pludselig kommer midt ind i Kirken, netop som Hofpræsten er ved at vie Prins Balduin ~~at~~ til Leonie. Af Sindsbevægelse styrter Grevinden om, ramt af et Hjerteslag, men inden hun dør, faar hun dog Tid til at bekende, at Elsa er Fyrst Oswalds Datter, og at hun kun har lavet den hele Intrige for at faa Leonie gift med Prinsen. Leonie jages saa bort med Skam og Skændsel, medens Prinsen lykkelig slutter Elsa i sine Arme. Nu vil han med Glæde opfylde ~~at~~ sin Onkels Ønske om at ægte hans Datter.

EINE HOFINTRIGUE.

Elsa, die Pfllegetochter des alten Optikers Schmidt, ist im Begriffe ihrem Freund Dr. Brink, Adieu zu sagen. Niemand - nicht einmal Elsa selbst - ahnt, dass Dr. Brink mit dem Erbprinz Balduin, dem Neffen des regierenden Fürsten Oswald II identisch ist. Sobald der Prinz nach Hause gekommen ist, wird er zum Schlosse gerufen, wo sein Onkel im Sterben liegt. Als der Prinz eintritt, ist die ganze königliche Familie mit Gräfin Lentelsbach am Sterbebette des alten Fürsten versammelt. Der Fürst winkt alle heraus, und bittet dann Balduin ihm ein Dokument aus der alten Schatulle zu bringen. Balduin liest es durch, und erfährt zu seinem Schrecken, dass sein Onkel eine uneheliche Tochter hat, die durch Vermittlung der Gräfin Lentelsbach seinerzeit in Pflege gegeben worden ist, und der Fürst bittet nun eindringlich seinen Neffen diese Tochter aufzusuchen und sie zu heiraten. Als Balduin sich nach der Lektüre wieder zu seinem Onkel wendet, um ihm zu erklären, dass er schon eine andere liebt, ist Fürst Oswald schon gestorben. Verzweifelt ruft er die Hofleute herbei; er kniet am Bette des Fürsten in tiefem Schmerz nieder, und inzwischen nimmt die Gräfin Lentelsbach die Gelegenheit wahr, um den Brief des Fürsten zu lesen. Sie eilt zu ihrer Tochter Léonie, die den Prinzen liebt, und erzählt ihr, was sie erfahren hat. Der ehrgeizige Traum ihres Herzens ist, Léonie mit dem Prinzen zu verheiraten, und beide beraten nun, was sich unter den gegenwärtigen Umständen machen lässt. Zuerst muss der Prinz auf Elsa verzichten, und um dieses zu erreichen wendet sie sich an ihren Bruder, Baron Medgard, . Der Prinz übernimmt indessen die Regierung und er wendet sich nun an die Gräfin um Auskünfte über Fürst Oswalds Tochter zu erhalten. Diese giebt ihre Tochter Léonie für die Tochter des Fürsten aus, und um den ausdrücklichen Wunsch seines Onkels zu erfüllen, bewirbt er sich

schweren Herzens um ihre Hand. Als er nun aber Elsa die Wahrheit gestehen soll, findet er die Worte dafür nicht,. Darum erzählt er ihr, dass er für längere Zeit verreisen müsse. Tief bewegt nimmt sie von ihm Abschied, doch grade als er fortgehen will, kommt der alte Herr Schmidt hierzu und erkennt ihn. Die arme Elsa bricht zusammen, sie versteht nun, dass er für sie verloren ist . Eines Abends bringt ihr ein Mann, der Baron Medgard, die überraschende Mitteilung, der Prinz wünsche sie sofort zu sprechen. Der Baron will sie zu ihm begleiten. Der Baron ist ebenfalls in das junge Mädchen verliebt. Er hat nur eine Falle stellen wollen, und anstatt sie nach dem Schloss zu begleiten, führt er sie zu einer Pension. Da er aber Angst hat, sie hier zu behalten, führt er sie nach einem anderen Ort. Unterwegs begegnet sie den Prinzen und seinem Adjutanten. Als der Prinz sie erblickt, beordert er den Rittmeister ihrem Auto zu folgen und die Adresse zu ermitteln. Am folgenden Tag findet sich der Prinz bei dem Baron ein, um ihm eine Erklärung abzufordern. Hier sieht er aber, wie der Baron Elsa umarmt, und tief betrübt zieht er sich zurück. Der Tag der Hochzeit zwischen dem Prinzen und Léonie ist festgesetzt worden. Zufällig kommt Elsa an dem selben Tag, an dem die Hochzeit stattfinden soll, zum Schlosse. Sie will den Prinzen sprechen, aber sie verirrt sich in den vielen dunkeln Zimmern und Korridoren. Der Baron, der ihr Verschwinden entdeckt hat, folgt ihr nach und angstvoll flieht Elsa zu der Gruft und von dort enge Treppen hinauf, bis der Baron sie endlich findet. Beide stürzen durch eine Falltür in einen tiefen Keller hinein. Der Baron bleibt bewusstlos liegen, aber Elsa setzt ihre mühsame Wanderung durch Keller und Korridore fort, bis sie zuletzt ganz plötzlich durch eine geheime Tür in die Kirche gelangt, grade als der Hofprediger im Begriff ist den Prinzen mit Léonie zu trauen. Bei ihrer Erscheinung stürzt die Gräfin zu Boden, ein Herzschlag

hat ihrem Leben ein Ende gemacht. Aber ehe sie stirbt, hat sie noch Zeit zu gestehen, dass Elsa Fürst Oswalds Tochter ist, und dass sie die ganze Intrigue veranlasst hat, um die Vermählung ihrer Tochter Léonie mit dem Prinzen Balduin zu erreichen. Der Prinz umarmt glückstrahlend Elsa und wird mit Freuden den Wunsch seines Onkels erfüllen, seine Tochter zu heiraten.

-----ooOoo-----

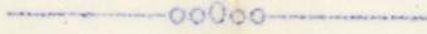
1/2
NORDISK
FILMS-KOMPAQNI

COPENHAGEN

BUDAPEST. MOSCOW. BARCELONA. SOFIA.
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.

hat ihrem Leben ein Ende gemacht. Aber eine sie stirbt, hat sie noch
 Zeit zu gestehen, dass Elias Fürst Oswalds Tochter ist, und dass sie
 die ganze Intrigue veranlasst hat, um die Vermählung ihrer Tochter
 Léonie mit dem Prinzen Baldwin zu erreichen. Der Prinz wagt Glück-
 strahlend Elias und wird mit Freunden den Wunsch seines Onkels erfüllt,
 sie, seine Tochter zu heiraten.

A/S **NORDISK**
FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
 BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

Une intrigue à la cour de X.

Le docteur Brinken est venu faire une visite à sa petite amie Elsa, la fille du vieil opticien Schmidt. Personne, pas même Elsa, ne se doute que le docteur n'est autre que le prince héréditaire Balduin, le neveu du prince régnant Oswald 2.

A peine le prince est-il rentré chez lui qu'on vient lui annoncer de la part du maréchal de la cour que son oncle est à toute extrémité et désire le voir. Immédiatement il se rend au château, où il trouve toute la cour, avec la comtesse de Lentelsbach à la tête, réunie au chevet du prince mourant. En voyant entrer son neveu, le prince Oswald fait signe aux assistants de les laisser seuls, après quoi il prie Balduin d'aller chercher dans le vieux secrétaire un certain document. Balduin obéit, et quelle est sa surprise en apprenant que son oncle a une fille naturelle, qui a été mise en nourrice par la comtesse de Lentelsbach tout de suite après sa naissance, et qu'il désire que lui, Balduin l'épouse. En se tournant vers son oncle pour lui dire qu'il en aime une autre, Balduin constate avec effroi que le prince Oswald a cessé de vivre. Il rassemble immédiatement les personnes de la cour et s'agenouille devant le lit du vieux prince pour prier. C'est à ce moment que la comtesse de Lentelsbach aperçoit la lettre du prince et réussit à se rendre compte de son contenu. Sans perdre le temps elle court à sa fille Léonie, qui aime secrètement le prince Balduin, pour lui raconter ce qu'elle vient d'apprendre. Depuis longtemps l'ambitieuse comtesse rêve le mariage de sa fille avec le prince, et croyant le moment venu, elle se met à délibérer avec sa fille sur les moyens d'y réussir. D'abord il faut déterminer le prince Balduin à renoncer à Elsa, et à cet effet la comtesse a recours à son frère, homme de moeurs dépravées, pour lui demander de l'aider à accomplir sa mauvaise action.

De son côté, le prince Balduin s'adresse à la comtesse pour avoir les renseignements nécessaires sur la fille du prince Oswald, et la comtesse lui raconte alors que Léonie est en effet la fille du prince et qu'elle l'a prise en nourrice elle-même. Cette nouvelle attriste profondément le prince; cependant il juge de son devoir de se conformer au désir de son oncle, et demande Léonie en mariage. Nous n'avons pas besoin d'ajouter qu'elle accepte avec plaisir.

C'est un calvaire pour le prince d'aller révéler la vérité à sa bien-aimée Elsa, et quand elle lève sur lui ses beaux yeux pleins de confiance, il ne se sent pas le courage de lui causer ce gros chagrin, et se contente de lui dire qu'il va partir en voyage et se voit obligé de la quitter pour quelque temps.

Très émue Elsa prend congé de son ami, mais au moment de sortir Balduin rencontre le vieux M. Schmidt qui s'écrie très étonné: Mais c'était le prince Balduin! Alors Elsa comprend qu'elle va perdre son ami et elle voit s'envoler son bonheur. Un soir elle est surprise de voir entrer un homme qui n'est autre que le baron Medgard, qui lui demande de l'accompagner sans délai au prince. Elsa le suit sans soupçonner de mal, mais il se montre bientôt que le baron, qui est également amoureux d'elle, ne l'a pas conduite au château, mais dans une pension. Le lendemain il lui fait de nouveau changer de pension, ne trouvant pas la première maison à sa convenance. En s'y rendant en auto elle rencontre le prince et son adjudant, le capitaine Marner, à cheval. En la voyant, le prince ordonne à l'adjudant de suivre Elsa et de prendre note de son adresse. L'adjudant obéit, et le lendemain le prince se rend auprès du baron pour lui demander une explication. En entrant il voit le baron entourant de son bras le cou d'Elsa, et jugeant l'explication, il se retire profondément triste et déçu.

Le jour du mariage du prince Balduin avec Léonie a été fixé. Elsa se rend au château mais elle s'égare dans les nombreux appartements et corridors sombres. En s'apercevant de sa disparition le baron se met à sa poursuite, et saisie d'effroi elle cherche à se réfugier dans la crypte. Se voyant toujours poursuivie elle monte et redescend de raides escaliers jusqu'à ce qu'à ce qu'elle se voie rattrapée par le baron. Par hasard tous les deux tombent par une trappe dans une cave profonde. Le baron reste à terre inanimé, mais Elsa continue son chemin par les caves et les corridors jusqu'à ce que subitement elle arrive dans l'église au moment même où le prince va s'unir à sa rivale. En voyant Elsa, la comtesse tombe frappée d'apoplexie, mais avant de mourir elle confesse qu'Elsa est la fille du prince Oswald et qu'elle a mis en scène cette intrigue pour que sa fille Léonie pût épouser le prince Balduin. Alors Léonie est chassée du château, couverte du mépris de toute l'assistance, tandis que le prince embrasse avec bonheur sa chère Elsa, et c'est le coeur rempli de joie qu'il se rend au désir de son oncle en épousant sa fille.

- - - - o o O O o o - - - -

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

